

[Thestrup.]

grad bliver gjort. Jeg kunne ønske, at man overvejede, om man ikke her kan gå en del længere, om der ikke er forskellige bestemmelser i loven, der trænger til ændring. Jeg tror, den højtærede minister vil give mig ret i, at der går meget lang tid — jeg kan næsten sige urimelig lang tid — fra det øjeblik, et motoruheld sker, til den dag, da sagen foreligger på dømt. Jeg tror, det ville være rigtigt, om man søgte at få det tidsrum indskrænket meget stærkt, få koncentreret sagerne, gjort behandlingen deraf hurtigere.

Jeg har naturligvis intet som helst imod en udvalgsbehandling, tværtimod; men idet jeg i øvrigt giver lovforslaget min anbefaling, beder jeg den højtærede justitsminister om at gå videre ad den vej, han med dette lovforslag har betrådt.

Steen: Da jeg gennemlæste dette lovforslag om ændringer i retsplejeloven, var den første tanke, der meldte sig hos mig — det erkender jeg — denne, at dette burde vi egentlig have været opmærksom på i forrige folketingsår, da vi gennemførte oprettelsen af de nye retskredse; vi har et fælles ansvar for, at det ikke skete dengang. Jeg må skønne, at den foreslåede ordning er praktisk og hensigtsmæssig, og kan principielt give den min tilslutning.

Nu er der ydret ønske om, at vi ser nærmere på sagen i et udvalg. En af de ting, det vil interessere mig at drøfte, er, om det ikke er rimeligt, at vi aftaler, hvor mange retskredse og hvilke det drejer sig om; skulle forholdene så, som de under tidernes gang gør, ændre sig, er det jo, som det har vist sig, ikke vanskeligt at komme til folketinget og meget hurtigt få gennemført rimelige ændringer.

Jeg er aldeles enig med det ærede medlem hr. Thestrup i værdien af, at umiddelbarhedsprincippet kan følges af den ret, der skal afsige kendelsen; det går jeg ud fra at alle mennesker stort set er enige om. Lovforslaget fremmer muligheden herfor, og jeg kan derfor anbefale det.

Aksel Larsen: Da lovforslaget vil muligøre en både meget ønskelig og praktisk forenkling af mange landsretssagers gang,

kan jeg på mit partis vegne medgive det den bedste anbefaling.

Justitsministeren (*Hans Hækkerup*): Jeg takker samtlige ordførere for den principielle tilslutning, de har givet til lovforslagets indhold.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen rejste, med tilslutning fra de ærede medlemmer hr. Lorentzen og hr. Steen, det spørgsmål, om man ikke i selve loven skulle fastsætte, for hvilke retskredse bestemmelsen skal gælde, og det kan man naturligvis drøfte i udvalget. Jeg vil nu nok have lov at argumentere for, at man måske beholdt den formulering, lovforslaget har. Problemet er i øjeblikket aktuelt for omegnskredsene ved København og for Hørsholm retskreds. Det kan blive aktuelt for visse retskredse i vestre landsret; det kan også blive aktuelt, når vi skal dele nordre birk. Spørgsmålet er blot, om det er nødvendigt at ulejlige lovgivningsmagten, hver gang en sådan ændring skal ske, men vi kan naturligvis drøfte det. Jeg ved ikke, om jeg kunne finde ørenlyd for et kompromisforslag i retning af, at det i selve lovbestemmelsen blev fastsat, at en eventuel ændring skulle ske efter forhandling med vedkommende retspræsident. Det er altså noget, vi kan drøfte.

Til det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen vil jeg sige, at når bestemmelsen er formuleret, som den er, skyldes det bl. a. en henstilling fra præsidenten for vestre landsret, som dog ikke over for justitsministeriet har konkretiseret de tanker, han har gjort sig om en udvidelse af bestemmelsens omfang inden for vestre landsrets kreds.

Det ærede medlem hr. Lorentzen var den mest forbeholdne af de ærede ordførere. Det er klart, at de statistiske oplysninger, som det ærede medlem ønskede, og som jeg desværre ikke har ved hånden, vil blive søgt fremskaffet til den udvalgsbehandling, der nu forestår. Det var ikke faldet mig ind, at der skulle opstå noget problem om, hvorvidt landsretterne var i stand til at overkomme det merarbejde, lovforslaget kunne medføre. Det tror jeg heller ikke landsretterne har tænkt sig; ellers ville man vel have rejst spørgsmålet over for os, men som sagt, de oplysninger, det ærede medlem ønsker, skal vi søge at fremskaffe.